

The Saker: Putin a Rusko čelí velmi vážné krizi v Bělorusku

- CZ24 News | 18. srpna 2020

Jen zřídkakdy (pokud vůbec!) píšu o Bělorusku nebo prezidentu Lukašenkovi. Jako je tomu vždy v případě blogů, pokaždé existuje důvod, proč se o něčem zmiňuji, a proč o něčem nepíšu vůbec. V případě Běloruska nebo Lukašenka byl důvod, proč jsem o nich nepsal, úplně stejný jako ten, proč jsem nikdy nepsal o Ukrajině před rokem 2013: jednak jsem neměl inspiraci, a jednak jsem byl většinou znechucen tím, co se tam dělo. Také jsem se necítil na to, abych o těchto tématech psal. Ohledně Ukrajiny se to změnilo po Euromajdanu.

Nyní mě však události v Bělorusku přinutily zabývat se tímto velmi nepříjemným tématem: Bělorusko čelí složité a nebezpečné krizi, která by mohla vést k velké krizi uvnitř Běloruska a dokonce i ke ztrátě suverenity. Ale předtím, než se začneme zabývat tím, co se tam právě děje, začnu rychlými „miniaturními základními fakty“ o Bělorusku. Zde je to, co si myslím, že by měl každý o této zemi vědět:

- Bělorusko je zcela uměle vytvořené, dokonce více, než Ukrajina. Na Ukrajině byli alespoň „lidé ze západu“ (Galicia), kteří nebyli Rusové (můžete je považovat za „skutečné Ukrajince“, pokud chcete), a jejichž nenávisť ke všemu ruskému byla zcela fanatická, asi jako Interahamwe ve Rwandě. V Bělorusku neexistuje žádný smysluplný ekvivalent k Banderovcům.
- Lukašenko nebyl více proruský, než Janukovič. To je zásadní. Lukašenko byl vždy svůj, ne pro Rusko. Západ i Lukašenko rádi říkají, že Bělorusko je jediný skutečný spojenec Ruska. To není pravda. Technicky vzato jsou Rusko a Bělorusko nadnárodní federální státy. Je však pravda, že Lukašenko se snažil využívat historické identity mezi ruským a běloruským lidem a neustále od Ruska žádat pomoc. Až doposud Rusko vždy pomohlo.
- Jako země je Bělorusko jakoby dokonalý policejní stát s extrémně schopnou a obávanou KGB (ano, v Bělorusku si ponechali stejný název), která ovládá všechno a všechny. To je také jedna ze zásadních věcí, důvody vysvětlím níže.
- Pokud jde o Kreml, ten se vždy snažil podporovat opětovné sjednocení s Běloruskem, ale tento proces nebyl nikdy zcela dokončen kvůli častým problémům a dokonce kvůli krizím mezi Moskvou a Minskem. Rusko nalilo obrovské sumy peněz do této země, aby zabránilo krachu běloruské společnosti.
- Koneckonců Bělorusko je opravdu chudá země s velmi omezenými zdroji. Pro Rusko je však Bělorusko rozhodujícím vojenským spojencem, který hraje ústřední roli v obranných plánech Ruska. Pokud se USA a NATO podaří úspěšně převzít kontrolu nad touto zemí, bude to pro bezpečnost Ruska zásadní strategická hrozba.

To je jen několik ukazatelů pro srovnání Běloruska s Ukrajinou.

Nyní mi dovolušte shrnout, co se v současnosti děje.

Běloruské orgány prohlásily, že „stovky“ mužů (údajně Rusové) byly vyslány do Běloruska, a mají nekalé úmysly. Lukašenko oficiálně potvrdil, že obdržel tuto informaci od ukrajinské tajné služby SBU. Tito muži byli popsáni jako teroristé, povstalci, členové „Wagnerovy“ skupiny PMC, diverzanti, atd. Jejich cíle byly popsány jako zabití Lukašenka, vyvolání nového „majdanu“ v Bělorusku, vytvoření chaosu, atd.

Upřímně řečeno, běloruské orgány nikdy nic nesdělují přímo, ale po pravdě řečeno, to na věci nic nemění. Zde jsou dvě věci, které považuji za nesporné:

1. Rusko by nikdy neuvažovalo o použití síly nebo nezákonných tajných operacích proti Lukašenkovi a/nebo Bělorusku.
2. Běloruská KGB ví o všem důležitém, co se v Bělorusku děje.

Dokonce bych tvrdil, že argument č. 2 hodně podporuje argument č. 1.

V každém případě se **zdá**, že nějaká běloruská firma si najala skupinu členů bezpečnostní ochranky z Ruska, aby zajistila bezpečnost v různých zemích (často jsou zmiňovány Súdán a Venezuela). Cestovali do Běloruska a měli naplánováno odletět z Minska do cílové lokality. Opozdlili se, zřejmě úmyslně, zmeškali svůj let a bylo jim řečeno, aby si šli odpočinout do hotelu, který se náhodou nachází nedaleko Lukašenkovy rezidence. V noci do hotelu vnikl zásahový tým KGB s bleskovými granáty a se zbraněmi, který brutálně všechny muže zatkl, přestože žádný z ospalých Rusů nekladl odpor. Nebyly u nich nalezeny žádné zbraně, ani žádné důkazy o tajných plánech, ale orgány prohlásily, že jelikož tito muži nepili ani neobtěžovali servírky, a byli jen sami pro sebe, je to jasný důkaz, že jsou na tajné misi (nedělám si legraci!).

Vše z toho, co bylo výše uvedeno, je absolutní a naprostý nesmysl, a my bychom se neměli nechat rozptylovat podrobnostmi této zcela jasně vykonstruované záminky.

Zde je to, co se skutečně stalo:

Vypadá to, že ukrajinská tajná služba SBU (která nedělá nic bez souhlasu strýčka Sama) rozběhla složitou tajnou operaci s cílem dostat Bělorusko a Rusko do vzájemné konfrontace. Celá operace, včetně naverbování, koupě letenek, atd., byla ve skutečnosti řízena z Ukrajiny. To byla také největší chyba, kterou Ukrajinci udělali: akci nezakryli dostatečně, takže ruským speciálním službám netrvalo ani 24 hodin a zjistili celý plán a předali jej médiím (v Rusku). Drobné detaily se stále prošetřují, ale to hlavní je toto: Ukrajinci předstírali, že jsou z bezpečnostní firmy a hledají muže s bojovými zkušenostmi, především muže, kteří bojovali na Donbasu proti ukrajinským silám. Jakmile byli naverbováni na plnění docela obyčejných strážných povinností, měli tito muži letět do Minska, kde měli zmeškat letadlo a čekat na další příležitost, jak opustit Bělorusko. V tento moment SBU kontaktovala běloruskou KGB a „varovala“ je před ruskými „žoldáky“, kteří byli vysláni z Ruska, aby zabili Lukašenka nebo ho alespoň svrhli.

Nyní je rovněž evidentní, že SBU požadovala speciálně takové ruské občany, kteří mají bojové zkušenosti z Donbasu, aby následně požádala Bělorusko o jejich předání Kyjevu. V případě většiny mužů z této skupiny byl tento požadavek vznesen téměř jako první.

Zatím se to vyvíjí „dobře“ (ne tak docela, ale víte, jak to myslím), poté se však **Bělorusové a samotný Lukašenko začali chovat opravdu divně.**

První logický krok běloruských orgánů měl být ten, že Lukašenko měl zatelefonovat Putinovi a požádat ho o vysvětlení. Případně mohl šéf běloruské KGB zavolat šefovi FSB a požádat ho o objasnění. Místo toho však běloruská KGB zorganizovala tento směšný „záťah“ na ruské „žoldáky“, kteří poklidně spali v hotelu a vůbec netušili, co se děje.

Poté místo toho, aby Lukašenko spolupracoval s Rusy, poskytl dlouhé interview Dmitrijovi Gordonovi, jednomu z nejtalentovanějších a morálně nejodpornějších ukrajinských novinářů (který hrdě prohlašuje, že je agentem SBU).

Poté se to začalo jen zhoršovat.

Lukašenko se chopil příležitosti a opět spustil svou typicky zdlouhavou tirádu proti Rusku. Zašel tak daleko, že dokonce naznačil, že by Bělorusko mohlo vydat několik těchto ruských mužů Ukrajině

(která, jak nyní víme, poskytla seznam hledaných mužů běloruské KGB). Na základě tohoto počínání bylo Rusům okamžitě jasné, že Lukašenko hrál v těchto posledních dnech – před prezidentskými volbami, které se konaly v neděli – nějakou špinavou hru.

Takže co by mohlo vysvětlit toto zcela bizarní chování Bělorusů?

Důvod č. 1: Jednoduše řečeno – Lukašenkova popularita klesá stejně rychle, jako čistý příjem Bělorusů.

Důvod č. 2: USA jsou nepochybně zapojeny do hlavní strategické psychologické operace (PSYOP), aby se zmocnily kontroly nad Běloruskem.

Důvod č. 3: Běloruský stát ve svém současném stavu není prostě schopný fungování, a ani nikdy nebyl.

Rozeberme nyní tyto důvody jeden po druhém:

Ačkoli nikdo nepochybuje o výsledku jakýchkoli voleb v Bělorusku, je také docela nesporné, že většina Bělorusů podporuje Lukašenka. Není to o tom, zda Lukašenko vyhraje, ale kolik hlasů mu zajistí vítězství. Včerejší volby přinesly Lukašenkovi nejnižší možný, avšak přijatelný výsledek: 80%. Tato cifra je opravdu bezvýznamná, ukazuje pouze to, jak dobrý je Lukašenkův režim ve vítězství u voleb. Tentokrát se však zdá, že probíhá více protestů, než v minulosti, a na rozdíl od toho, co se v minulosti událo, protesty se neomezují pouze na hlavní město Minsk, ale nyní se rozšířily i do dalších měst. Takže i když Lukašenkovi nikdy nehrozilo, že oficiálně prohraje volby, protesty v majdanovském stylu mu dělají velké starosti.

Stalo se toho však ještě mnohem víc.

USA se nyní, po setkání Lukašenka s Pompeem, chystají otevřít (velmi důležité) velvyslanectví v Minsku. Již dlouhé roky nemohl Západ přijít Lukašenkovi na jméno, a nyní jsou náhle všichni „samý úsměv“.

Je to opravdu shoda okolností?

Velmi o tom pochybuji.

Ale je to ještě mnohem horší: USA pošlou jednoho z nejschopnějších a nejnebezpečnějších představitelů, aby rozvrátil Bělorusko: Člověk, o němž mluvím, je Jeffrey Giauque, představitel Zpravodajské služby ministerstva zahraničí, který má za sebou dlouhou řadu destabilizačních misí.

Poslechněte si, jak se sám představil běloruskému lidu:

Ve skutečnosti je nyní zcela zřejmé, že celou provokaci s ruskými „teroristy“ pečlivě vytvořily a zrealizovaly USA společně s Ukrajinou. Kdyby ukrajinská SBU veškeré zorganizování tak neodbyla (ruské FSB to trvalo méně než 24 hodin, než získala úplný a přesný obrázek o tom, co se stalo), tento plán mohl vyjít. Ve skutečnosti se to ale ještě může stát.

Pokud budeme ze všeho jen obviňovat USA, SBU a Lukašenka, nebudeme znát celý příběh.

Pravdou je, že Bělorusko je zcela umělý stát, mnohem více, než Ukrajina, a zároveň je to stát, který jednoduše nemůže sám přežít. Nemůže ani doufat, že přežije díky neustálé pomoci Ruska. Zatímco náhled na kořeny ukrajinského nacionalismu je důležitý a zajímavý, v případě Běloruska je to

zbytečné, protože běloruský nacionalismus je něco opravdu nehistorického a umělého, co skutečně nemá žádný základ vně západních ideologických dogmat.

Zatímco marxismus Sovětského svazu a obecně rusofobní ideologický režim vždy podporovaly vznik místního nacionalismu (a dokonce vytvořily dříve neexistující „národnosti“), běloruský nacionalismus byl něčím, co nikdy moc netáhlo. Není to nijak překvapivé, protože jakákoli odlišnost mezi Rusem a Bělorusem je mnohem menší, než jaké jsou rozdíly mezi Rusy, kteří nyní žijí ve velmi rozmanité a skutečně multietnické společnosti. Avšak z pohledu strany Nomenklatura a jejích západních správců neodtržení Běloruska od Ruska – když takové země, jako Ukrajina nebo Kazachstán, vyhlásily svou nezávislost – bylo nemyslitelné, tak bylo dosaženo jakéhosi podivného kompromisu, který měl uklidnit jak lid Ruska, tak Běloruska. Bylo uzavřeno několik dohod, některé dohody se donekonečna projednávaly (zejména o energetice!), a výsledkem toho všeho byl nakonec tento podivný a umělý státěček, který má pouze 10 milionů obyvatel. Pokud jde o jeho vůdce, ten prohlásil, že Bělorusko se bude držet „mnohovektorové“ zahraniční politiky, kterou bych shrnul následovně: čerpat co nejvíce peněz z Ruska a současně hledat podporu u anglosionistického impéria.

Poznámka: Ano, vím, Lukašenko je nazýván „posledním diktátorem Evropy“ a na Západě není populární. Chci zde vyzdvihnout jednu věc, že jeho nedostatek popularity má být připisován Západu, nikoli jemu. Lukašenko se neustále snažil získat podporu (tedy „peníze“) ze Západu a nyní se Pompeo & spol. evidentně rozhodli udělat z „jejich“ čubčího syna „našeho“ čubčího syna. Mám tím na mysli to, že Lukašenko byl učebnicový případ fenoménu „našeho čubčího syna“, nikoli však pro Západ – ale pro Rusko. Také se domnívám, že stejně jako všichni „čubčí synové“ (včetně „jejich“ a „našich“), Lukašenko se nyní obrátí se zodpovědností na Rusko.

Nyní také dochází k dalšímu, velmi znepokojivému vývoji: v této celé záležitosti byla běloruská KGB buď zcela nekompetentní (což není!), nebo ji infiltrovali západní agenti. Druhé vysvětlení se mi zdá mnohem pravděpodobnější.

Pokud budeme předpokládat, že byla běloruská KGB infiltrována a kompromitována, byla by to pro Lukašenka velmi špatná zpráva, neboť by se mohl ocitnout ve stejné situaci, jako např. Nicolae Ceaușescu, který byl zrazen vlastními tajnými službami (můžeme si také připomenout, kolik amerických/ izraelských agentů zastávalo vysoké pozice v okruhu Bašára Asada, dokud je válka v Sýrii nedonutila vybrat si, na jaké straně stojí).

Upřímně řečeno, zatímco agentura CIA a ty další nejsou v některých věcech příliš dobré, jsou skutečnými mistry světové úrovně v umění zkorumpovat představitele, a to se právě mohlo stát v Bělorusku.

Právě nyní jsou v Minsku a dalších městech nepokoje, a zatímco v hlavním městě má pořádková policie téměř vše pod kontrolou, již byly zaznamenány případy, kdy příslušníci pořádkové policie si jen útekem zachránili život, jinak by je dav zlynčoval. V době psaní tohoto článku (pondělí 21:50 UTC) běloruská KGB prohlásila, že chytají nejhorší buřiče a vzbouřence, ale vzhledem k tomu, jak snadno ukrajinská SBU obelstila (nebo, ještě hůře, infiltrovala) běloruskou KGB, nejsem těmito prázdnými řečmi příliš uklidněn: tajné služby jsou zde proto, aby se postaraly o nebezpečné problémy, nikoli aby měly velká prohlášení.

Poslední zpráva, kterou jsme od běloruské KGB slyšeli, je ta, že zabránili zavraždění hlavní opoziční kandidátky Světlany Tichanovské. Kruci, to by mohla být dokonce pravda, vzhledem k tomu, že (bezradná) Tichanovská by byla dokonalým „obětním beránkem“ (a hroznou političkou, kdyby byla někdy zvolena). Ale také to vypadá, že nějaké zájmové skupiny uvnitř běloruské KGB se ucházejí o

přízeň Tichanovské. Domnívám se, že obě verze jsou stejně špatné.

Jak moc je tohle všechno závažné?

Velmi!

Polská média již začala šířit (falešné) zprávy o tom, že Lukašenko uprchl z Běloruska ve svém letadle. Tato fáma je jednoznačně vymyšlena tak, aby vytvořila (špatný) dojem, že Lukašenko je další Janukovič: nemám rád ani jednoho z těchto mužů, ale Lukašenko je mnohem tvrdší, než byl Janukovič.

Kromě toho je mediální kampaň, kterou nyní vedou západní, polská a ukrajinská média, co do rozsahu bezprecedentní a pro režim bude velmi obtížné znovu získat nad zemí kontrolu.

Pokud jde o Lukašenka, zdá se, že nyní nějak otočil: poté, co obvinil Rusko z toho, že nezachází s Běloruskem jako s bratrem, ale jako s partnerem, nyní tvrdí, že mluvil s Putinem a obdržel pětistránkový dokument, který celou záležitost vysvětluje, a také říká, že Rusko a Bělorusko budou přece jenom bratři.

Není to příliš přesvědčivé, mírně řečeno.

Je zcela logické, že Lukašenkova popularita v Rusku, která nikdy nebyla tak vysoká, nyní rychle klesá a mnoho analytiků, kteří v minulosti chválili Lukašenka za jeho (údajně) „pevnou“ politiku vůči Západu, nyní otevřeně vyjadřuje své znechucení. Stále větší počet Rusů se nyní otevřeně podivuje nad tímto celým konceptem „nadnárodního federálního státu“. Pokud jde o Lukašenkovu tolik vyzdvihovanou „mnohovektorovou politiku“, ta nyní vypadá jako zcela banální případ snahy sedět na dvou židlích.

Nyní je zcela zřejmé, že lídři impéria přestali nenávidět Lukašenka na dobu nezbytně nutnou k tomu, aby ukázali krátkodobé a napůl důvěryhodné zdání shovívavosti; nyní již zase mluví o znovuzavedení sankcí vůči Bělorusku a Lukašenkovi osobně.

Tohle všechno je pro Rusko extrémně nebezpečné, a to z následujících důvodů:

1. Lukašenko je absolutně strašný „náš čubčí syn“ (tito lidé jsou vždy takoví!), který necouvne. A jeho poslední šaškárny jen ukázaly Kremlu, že Lukašenko je do značné míry součástí problému, nikoli řešením.
2. Pokud Lukašenko zůstane u moci, bude to jen díky jeho (většinou velmi účinnému) represivnímu aparátu, který by mohl postačit k umlčení opozice, ale už nebude stačit k tomu, aby byl Lukašenko skutečně populární.
3. Samotný Lukašenko je zcela zřejmě nečestný a bezcharakterní, nemorální. Nezáleží mu ani trochu na Rusku (nebo v tomto ohledu Bělorusku), dbá jen o sebe. Jinými slovy, dokud zůstane u moci, bude Bělorusko dělat velké starosti Rusku.
4. Pokud bude Lukašenko svržen, ať už půjde o spiknutí KGB nebo násilné povstání podobné majdanu, můžeme si být ztraceně jisti, že kdokoli bude u moci, 1) bude prověřen Spojenými státy a 2) bude fanaticky zaměřen proti Rusku.
5. Bělorusko nemá pro Rusko velký ekonomický význam, ale z hlediska bezpečnosti, a ještě více z vojenského hlediska, je Bělorusko naprosto nepostradatelná země pro bezpečnost Ruska.

Tento poslední bod je třeba objasnit. Nejen, že se Bělorusko nachází na strategicky klíčovém místě, běloruské ozbrojené síly jsou velmi dobře vycvičené a vybavené (nedají se srovnat s ukrajinskými vojenskými složkami), a představují pro Kreml velký vojenský přínos. V Bělorusku jsou také rozmístěny ruské vojenské síly. Také je nutno dodat, že kontakty mezi běloruskou a ruskou armádou

jsou velmi přátelské a velmi hluboké. Pokud by měla aliance NATO převzít velení nad Běloruskem, byl by to pro Rusko skutečně velký problém (s nímž by se Rusko sice vypořádalo, ale vyžadovalo by to zásadní přehodnocení hrozby ze Západu).

Kam to povede?

Zdá se mi, že pokud Putin udělá „víceméně to stejné“, Rusko bude riskovat ztrátu Běloruska, což by byla v této době, kdy se ukrajinský Banderastán rozpadá, opravdu strašná hanba. V současné době musí Rusko zabránit šíření „ukrajinské infekce“ a zároveň se připravovat na dobu po Lukašenkovi (než bude příliš pozdě). Lukašenko samozřejmě jen tak neodstoupí, takže Rusko musí najít vhodný nástroj, jak ho k tomu donutit.

Osobně stále věřím tomu, že úplné opětovné přičlenění Běloruska k Rusku by nejen vyřešilo „běloruský problém“, ale také by to vyřešilo „Lukašenkův problém“. Jsem si jistý tím, že Rusko má v Bělorusku více než dostatečný vliv a zdroje, aby si vynutilo tyto změny. Ano, bylo by to obtížné i nebezpečné, ale pokud k tomu nedojde, mohlo by to vést k mnohem horšímu výsledku. Rusko musí jednat. Rychle a rozhodně.

The Saker

Překlad: zvedavec.org